

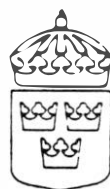
Motion till riksdagen

1989/90:Sk114

av Rolf Dahlberg (m)

med anledning av prop.1989/90:111

Reformerad mervärdeskatt m.m.

Mot.
1989/90
Sk114–126

Regeringens proposition 1989/90:111 innebär bl.a. att punktbeskattningen av allmän energiskatt ökar med 182 kronor per kubikmeter för vissa oljeprodukter. Energiskatten för olja, miljöklass 3, ökar därmed till totalt 1 260 kronor per kubikmeter.

Denna skatt – och därmed även den föreslagna höjningen – träffar oavsiktligt företag som använder råttallolja som råvara i en förädlingsprocess där bl.a. specialkemikalier framställs.

Råttallolja är inte bara en råvara för teknisk industri. Den är också ett utmärkt bränsle som kan ersätta eldningsolja. De massafabriker som producerar råttallolja som en biprodukt behöver stora mängder bränsle. Det är således attraktivt för massaindustrin att utnyttja råttalloljan som bränsle för att så vitt möjligt slippa köpa in eldningsolja, belagd med energiskatt. Det är företagsekonomiskt klokt samtidigt som det är nationalekonomisk misshushållning att elda upp naturresurser.

För att massaindustrin skall sälja råttallolja till förädling krävs att köparen betalar ett pris som motsvarar priset för den eldningsolja som går åt för att ersätta råttalloljan som bränsle. Därmed drabbas råttallolja indirekt av energiskatt.

Effekten av detta blir betydande för t.ex. Bergvik Kemi i Hälsingland som säljer två tredjedelar av sina produkter på världsmarknaden. "Fantomskatten" på råttalloljan ger företaget ett golv för sina råvarukostnader som är mer än dubbelt så högt som konkurrenternas. Detta innebär att företaget kommer att få svårt att utvecklas, och därmed hotas verksamheten.

Redan 1982 års energiskattekommitté konstaterade att man skall få göra skatteavdrag för bränslen som används för annat ändamål än energialstring. En lösning som ligger i linje med detta synsätt är att låta producenterna av råttallolja få skattefri eldningsolja motsvarande de volymer råttallolja de säljer för vidareförädling.

Detta skulle "på pappret" kosta staten i storleksordningen 50 miljoner kronor netto per år. Till kalkylen skall man dock foga det faktum att om förädling av råttallolja skulle upphöra, skulle hela den producerade mängden – ca. 120.000 ton per år – sannolikt komma att utnyttjas som bränsle. Därmed går staten likafullt miste om motsvarande intäkter via energiskatt.

Hemställan

Mot. 1989/90

Sk114

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om att producenter av råttallolja från och med den 1 januari 1991 befrias från skatt på den eldningsolja som inköps som ersättning för den råttallolja som säljs till vidareförädling.

Stockholm den 2 maj 1990

Rolf Dahlberg (m)